

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 4650-09-22 דגן נ' מקס איט פיננסים בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת הבכירה רעות זיו

ארז דגן

תובע

נגד

מקס איט פיננסים בע"מ

נתבעת

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
1. לפני תביעה כספית בסך 34,600 ₪ שהוגשה בהליך של תביעות קטנות בגין משלוח הודעות פרסומת בהתאם [לסעיף 30\(א\) לחוק התקשורת](#) (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת").
 2. בכתב התביעה על נספחיו טוען התובע שהנתבעת, חברת כרטיסי אשראי, שלחה לתיבת הדואר האלקטרונית שלו מיום 10/2/22 ועד ליום הגשת התביעה, קרי במשך תקופה של כשבעה חודשים, 43 דברי פרסומת בנוגע למבצעי מכירות של חברתה, ללא מתן הסכמה מראש ובכתב ועל אף שביקש להסירו מרשימת התפוצה.
 3. לטענתו, דברי הפרסומת כללו מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד את התובע לרכישת מוצר או שירות, או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת, והכל בניגוד להוראת סעיף 30(ב) לחוק התקשורת.
 4. ביום 6/6/22, כשכמות ההודעות הייתה 24, פנה התובע אל הנתבעת בבקשה להסירו, ביום 14/6/22, השיבה הנתבעת לתובע כי משלוח ההודעות היה לאור הסכמה, וזאת ללא כל שהציגה בפניו אסמכתא, אך התחייבה להסירו מידית מהשירות.
 5. חרף התחייבות זו, הנתבעת המשיכה לשלוח הודעות אל התובע, והטרידה אותו בהודעות שיווקיות. לפיכך, ביום 30/6/22, פנה התובע שוב בבקשה אל הנתבעת כי תסיר אותו מהשירות. מכתב זה של התובע לא נענה על ידי הנתבעת וביום 7/8/22, פנה אל הנתבעת במכתב התראה, אף

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 4650-09-22 דגן נ' מקס איט פיננסים בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 מכתב זה לא נענה והנתבעת המשיכה במשלוח הודעות פרסומת תוך התעלמות מבקשתו המפורשת
- 2 להסרה מן השירות והבטחותיה להסירו מרשימת התפוצה.
- 3
- 4 בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי יש להורות על דחיית התביעה. התובע הינו לקוח ותיק של הנתבעת
- 5 ונחשב ללקוח דיגיטלי אשר עושה שימושים שונים בערוצים הדיגיטליים שמעמידה הנתבעת
- 6 לרשות לקוחותיה (אתר/יישומון) כגון צפייה בפרוט החיובים של כרטיסי החיוב, הסבת עסקאות
- 7 לקרדיט וכיו"ב.
- 8
- 9 לקוחות המוגדרים כמסורבי דיור, נחשפים מידי פעם בעת כניסתם לאזור האישי באתר או
- 10 ביישומון של הנתבעת לחלון קופץ עם הצעה לשליחת הודעות שיווקיות, אשר הם יכולים לאשר או
- 11 לסרב. מדובר באמצעי מקובל לאיסוף הסכמות לקבלת הודעות שיווקיות.
- 12
- 13 בעת כניסתו של התובע, ביום 3/2/22, ליישומון של הנתבעת, קפץ חלון (פופ אפ), עם הצעה לשליחת
- 14 הודעות שיווקיות כאשר הנתבעת מציינת כי כתובת הדוא"ל של התובע ומספר הטלפון שלו כבר
- 15 הופיעו בחלון, ועל התובע היה לאשר או לדחות את ההצעה.
- 16
- 17 הנתבעת צירפה לכתב הגנתה מסמך, ממנו עולה כי התובע אישר את משלוח הודעות השיווק
- 18 בדוא"ל ועל כן מאותו המועד החלה במשלוח הודעות שיווק.
- 19
- 20 ביום 6/6/22, פנה התובע אל הנתבעת, במכתב התראה בדרישה לפיצוי על 24 הודעות וביקש שלא
- 21 לקבל הודעות שיווקיות.
- 22
- 23 הנתבעת הסירה את התובע ידנית מן השירות ביום 7/6/22, בשעה 10:57, וכן השיבה כי ההודעות
- 24 נשלחו בהתאם לדין לאור הסכמת התובע ביום 3/2/22.
- 25
- 26 עוד באותו היום, 7/6/22, בשעה 15:05, בעת כניסתו של התובע ליישומון של מקס, אישר בשנית
- 27 את הפופ אפ עם ההצעה לשליחת הודעות שיווקיות.
- 28
- 29 ביום 30/6/22, פנה התובע פעם נוספת להסרה במכתב, והוסר ידנית לבקשתו בשעה 14:01.
- 30
- 31 עוד באותו היום, 30/6/22, בשעה 15:01, בעת כניסתו של התובע ליישומון של מקס, אישר פופ אפ
- 32 עם הצעת לשליחת הודעות שיווקיות.
- 33
- 34 ביום 4/9/22, הוגשה התביעה שבכותרת והנתבעת הסירה אותו בפעם השלישית.
- 35

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 4650-09-22 דגן נ' מקס איט פיננסים בע"מ

תיק חיצוני:

16. לטענת הנתבעת, לא נגרם לתובע כל נזק, מעבר לכך, גם לו הייתה מתקבלת הסמכתו של התובע, ובענייננו, עומדת הנתבעת על כך שהתובע נתן הסמכתו, הרי שהתובע לא עשה דבר כדי להקטין את נזקו ו/או שיש לו אשם תורם של 100%.
17. המתנת התובע חודשים של שליחת הודעות שיווקיות לצורך צבירתן, וכן שליחת דרישות הסרה באמצעות מכתבים פיזיים הינה תמוהה. התובע נמנע במופגן מלעשות שימוש בכל הערוצים המהירים האוטומטיים והפשוטים שהנתבעת מעמידה להסרת מדוא"ל, כגון לינק להסרה, שליחת דוא"ל לכתובת ייעודית להסרה ואף שיחה לשירות הלקוחות.
18. משהתובע פעל בחוסר תום לב, יש להורות על דחיית התביעה.
19. הנתבעת הוסיפה וציינה כי בעבר הגיש התובע בקשה לאישור תובענה כייצוגית כנגד הנתבעת, בה טען כי פועלת בניגוד להוראות חוק התקשורת. הנתבעת חלקה על כך ובקשת האישור סולקה לבקשת התובע ובהמלצת בית המשפט המחוזי.
20. ביום 14/3/23, התקיים בפניי דיון בתביעה. בדיון נכחו התובע, וכן מר אביעד יוגב, נציג הנתבעת, ומר איתי תמיר, מנהל פיתוח בנתבעת. שמעתי בדיון את טיעוני הצדדים, שחזרו על טענותיהם בכתבי ההטענות והשיבו לשאלות בית המשפט.

דיון והכרעה

21. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי טענותיהם, סבורני כי התובע לא עמד בנטל ההוכחה ומשכך אני מורה על דחיית התביעה. להלן יפורטו הטעמים שהביאוני למסקנה זו.
22. לאור הוראות [סעיף 15\(ב\) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות \(סדרי דין\)](#), התשל"ז-1976, פסק דיני ניומק בתמציתיות, תוך התייחסות אך ורק לטענות ולראיות שמצאתי כי הן דרושות להכרעה.
23. [סעיף 30א\(ב\)](#) לחוק התקשורת מורה כהאי לישנא:

"[...] לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; חיוג לנמען באמצעות מערכת חיוג אוטומטי בלא הסכמת הנמען כאמור ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה, גם אם החיוג הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיוג של הנמען למספר שממנו בוצע החיוג מושמע לו דבר

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 22-09-4650 דגן נ' מקס איט פיננסים בע"מ

תיק חיצוני:

1 פרסומת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת
2 תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים
3 לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

4

5 24. בענייננו, אין מחלוקת כי לתובע נשלחו הודעות פרסומיות והדבר הוכח על ידי צירופם של נספחים
6 א' וב' לכתב התביעה מהם עולה כי לתובע אכן נשלחו הודעות פרסומיות אל תיבת המייל שברשותו.
7 הוכח גם כי אכן מדובר ב"דבר פרסומת" שכן ההודעות כללו מידע פרסומי אודות מוצרים אותם
8 משווקת הנתבעת.

9

10 **האם ביקש התובע להצטרף לרשימת הדיור של הנתבעת?**

11

12 25. התובע אישר בדיון שהוא עושה שימוש ביישומון של הנתבעת, עניין זה עולה הן מפורשות והן
13 מדברי התובע אשר מכחיש כי בעת כניסתו ליישומון של הנתבעת, לחץ על הסמן המאשר משלוח
14 הודעות שיווקיות מאת הנתבעת. כאן המקום לציין, כי לשיטת התובע, מעולם לא ביקש מהנתבעת
15 לקבל פרסומות וכלל הודעות השיווק שנשלחו, נשלחו ללא הסכמתו ובניגוד לדין.

16

17 26. במהלך הדיון, הציגו לי נציגי הנתבעת, פלט ממאגר הנתונים של החברה, המפרט כל פעולה
18 שמבוצעת על ידי התובע ואשר מתועדת במאגר, לרבות תאריך ושעה. לטענת התובע, מהטבלה
19 שצורפה לא ניתן להבין ואין זה הגיוני כי ביום שיבקש לבטל את משלוח ההודעות השיווקיות יפנה
20 אל הנתבעת בשנית ויאשר משלוח הודעות שיווק.

21

22 27. מר איתי תמיר הבהיר כי הוא שאמון על ניהול המייל השיווקי וזוהי האינדיקציה היחידה לקבלת
23 הודעות. עוד טען כי מרגע שקופצות ההודעות, האישור של התובע או של כל אדם, מסומן במערכת
24 וקיים סימון המאפשר להסיר את התוכן השיווקי (עמ' 4 שורות 7-16 לפרוטוקול).

25

26 28. נציג הנתבעת, מר אביעד יוגב, טען כי חלק מהסירובים המופיעים בפלט שהוצג, אינם קשורים
27 למייל שיווקי, וכל מייל שיווקי (אישור / סירוב) מסומן לידו כי המדובר במייל שיווקי.

28

29 29. לאחר ששמעתי את הסבריו של מר תמיר אודות תהליך ההרשמה ביישומון, סבורני כי מדובר
30 בהסבר משכנע, שהוצג על ידי עד טכני מוסמך בתחום, ולעניות דעתי, סביר שהתובע בין בידועין
31 ובין בשוגג, לא ביטל את סימון האישור השולל אפשרות של הצטרפות למשלוח הודעות שיווקיות.

32

33 בנסיבות האמורות, לאור הצגת המסמך ממאגר הנתונים של הנתבעת ביישומון ולאור עדותו של
34 מנהל הפיתוח של הנתבעת, שונה המקרה שלפניי ממקרים אחרים שנדונו בפסיקה, בהם נקבע שלא
35 הוכחה בקשת התובע להצטרף לרשימת הדיור (ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 4650-09-22 דגן נ' מקס איט פיננסים בע"מ

תיק חיצוני:

1 [ת"ק 8559-03-16 איציקובסקי נ' אשת - ארגון שרותי תיירות בע"מ](#) (7.9.16); [ת"ק 22190-09-12 מזן נ' לוג טק תקשורת בע"מ ואח'](#) (6.4.14) (ראו גם: ת"ק (רמלה) 3224-12-18 משה פולד נ' גיטי גטאקסי סרוויס ישראל בע"מ [פורסם בנבו] (ניתן ביום 24/2/19)).

2

3
4
5 30. לאור האמור, משעלה בידי הנתבעת להוכיח מתן הסכמה על ידי התובע, כאשר אל מול הסברי
6 הנתבעת עומדת אך ורק גרסתו העובדתית של התובע שלפיה הוא לא אישר ככלל משלוח הודעות
7 פרסומת, ובהינתן שהתובע אישר שהוא אכן עושה שימוש ביישומון של הנתבעת, לצרכים אחרים,
8 סבורני שבמאזן ההסתברויות הוכח שהתובע ביקש להצטרף לרשימת הדיוור של הנתבעת.

9

10 **האם ביקש התובע מהנתבעת להסיר את פרטיו מרשימת הדיוור?**

11

12 31. אין כל מחלוקת בין הצדדים, כי ביום 6/6/22, שלח התובע מכתב התראה אל הנתבעת, במסגרתו
13 ביקש להסירו מרשימת התפוצה וביקש פיצוי של 2,400 ₪, על משלוח של 24 הודעות.

14

15 32. הנתבעת הסירה את התובע ידנית מן השירות, לדבריה וכעולה מהדו"ח שהוגש לעיוני, ביום 7/6/22,
16 בשעה 10:57, והשיבה לתובע כי ההודעות נשלחו בהתאם לדין לאור הסכמת התובע ביום 3/2/22.

17

18 33. ביום 30/6/22, פנה התובע פעם נוספת להסרה במכתב ושליטת הנתבעת הוסר ידנית בשעה 14:01
19 ובשעה 15:01, באותו היום, אישר שוב משלוח הודעות שיווקיות.

20

21 34. לאחר ששקלתי את הטענה לגופם של דברים, סבורני שטענת התובע בדבר שליחת בקשות הסרה
22 ואי הצטרפותו מחדש לשירותי הנתבעת, לא הוכחה על ידו כנדרש.

23

24 35. כאמור, ביום 6/6/22, פנה התובע אל הנתבעת בבקשת הסרה, הפנייה נעשתה באמצעות משלוח
25 מכתב ולא באמצעים טכניים אותם מציעה הנתבעת, לשיטתו, מאחר שנפגע בעבר מאופן פנייה
26 שכזה, יחד עם זאת, עולה כי ביום 7/6/22 בשעה 15:05, בעת כניסתו ליישומון, אישר משלוח
27 הודעות שיווקיות, באמצעות המייל.

28

29 36. לאחר שמיעת עדות נציגי הנתבעת ובפרט עדותו של המנהל הטכני אצל הנתבעת, סבורני כי גם אם
30 אכן התובע פנה אל הנתבעת (באמצעות משלוח מכתבים), בעת כניסתו אל היישומון, אישר, בין
31 בידועין ובין בשוגג, את משלוח ההודעות השיווקיות.

32

33 37. די בקביעותי לעיל כדי לדחות את תביעת התובע, משקבעתי כי לא הוכח על ידו כי הוא לא הצטרף
34 מחדש לשירותי הנתבעת.

35

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 4650-09-22 דגן נ' מקס איט פיננסים בע"מ

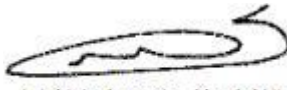
תיק חיצוני:

- 1 38. בשולי הדברים אם כי לא בשולי חשיבותם, ואף אם הדבר אין בו כדי לשנות מקביעותיי, אני
2 מוצאת לציין כי פנייה אל הנתבעת, בחלוף 7 חודשים מתחילת משלוח ההודעות השיווק (כפי טענת
3 התובע), אינה תמת לב ואינה תואמת את רוח חוק התקשורת ועקרונותיו.
4
5 39. מטרת המחוקק הייתה בין היתר, להגן על האזרח, המוצא את עצמו חסר אונים אל מול משלוח
6 הודעות שיווק, המכונות גם הודעות "ספאם" ואינו יודע כיצד לפעול להסרתם. אין בכך כדי לגרום
7 לאדם, כל אדם, יהא מקצועו אשר יהא, להתעשר על חשבון שולח ההודעות ולמצוא עוד אפיקי
8 הכנסה, והיה על התובע לפנות אל הנתבעת מיד ובסמוך לאחר משלוח ההודעות השיווק, ולא
9 להמתין תקופה כה ממושכת.
10
11 40. זאת ועוד, אין לי אלא להשיב על קביעותיי דלעיל, שלפיהן גם לאחר משלוח המכתבים אל הנתבעת,
12 לא הוכח על ידי התובע כי לא ביקש פעם נוספת למשלוח ההודעות השיווקיות.
13

סוף דבר

- 14
15
16 41. אשר על כן, הן לאור הקביעה שהתובע הצטרף לרשימת הדיוור והן לאור הקביעה שהתובע לא
17 הוכיח שאף שלאחר שביקש להיות מוסר ממנה, לא ביקש להצטרף מחדש, אני מורה על דחיית
18 התביעה.
19
20 42. התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך 1,500 ₪ וזאת תוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין.
21
22 43. ניתן להגיש בקשות רשות ערעור לבית המשפט המחוזי-מרכז (לוד) תוך 15 יום ממועד קבלת פסק
23 הדין בידי הצדדים.
24
25 44. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

רעות זיו, רשמת בכירה

29
30

